

Arrest

nr. 198 641 van 25 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X in haar hoedanigheid als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. DE PONTIERE
Veemarkt 5
8900 IEPER

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 2 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. DE PONTIERE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde bij monde van uw moeder een Russisch staatsburger van gemengde Tsjetsjeens-Wit-Russische origine te zijn. U werd geboren op 12 maart 2014 in Antwerpen (België) en bent dus minderjarig. Uw ouders, B. V. (...) (O.V. X) en D. M. M. (...) (O.V. X), kwamen in 2006 naar België omdat ze in hun eigen herkomstland allebei problemen kenden. Uw vader kende in zijn thuisland Tsjetsjenië problemen met zijn autoriteiten en kreeg omwille hiervan in 2006 de Vluchtelingenstatus. Uw moeder ontvluchtte Belarus vanwege familiale problemen en discriminatie. Haar asielaanvraag werd in juli 2006 door het CGVS afgesloten met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf omdat

de door haar ingeroepen familiale problemen buiten het toepassingsgebied van de Conventie vielen en de overige door haar ingeroepen problemen niet zwaarwichtig genoeg werden bevonden om een internationaal beschermingsstatuut te rechtvaardigen. Het beroep tot schorsing en nietigverklaring dat ze hiertegen indiende bij de Raad van State werd bij arrest van 27/1/2010. Uw moeder keerde niet naar Wit-Rusland terug, maar bleef in België. Op 25 september 2016 overleed uw vader in België. Na zijn overlijden kreeg uw moeder problemen met de familie van uw vader. Ze achtten uw moeder tevens verantwoordelijk voor de dood van uw vader en wilden u en uw broer van haar afpakken om jullie overeenkomstig de Tsjetsjeense tradities op te voeden. Uw moeder weigert u en uw broer af te staan en dreigde er zelfs mee naar de politie te stappen. Sindsdien is de situatie voorlopig bekoeld, maar uw moeder vreest nog steeds dat de familie van uw vader u en uw broer van haar zal afnemen. Daarom diende uw moeder op 07/11/2016 zowel in uw hoofde als in hoofde van uw minderjarige broer, B. A. (...) (O.V. 5.918.273), een eigen asielaanvraag als minderjarige in.

Ter staving van uw asielaanvraag werden volgende documenten neergelegd: uw Bewijs van Identiteit, de overlijdensakte van uw vader, de geboorteakte van uw moeder, een kopie van 1 pagina uit het vervallen Wit- Russische paspoort van uw moeder, het diploma van uw moeder, een medisch attest op naam van uw moeder, een attest van Vagga, een brief van uw advocaat en een attest van en een overeenkomst met CKG De Kleine Vos.

B. Motivering

Uit de verklaringen van uw moeder blijkt dat ze vreest dat u en uw broer door de familie van uw vader van haar zullen worden afgepakt zodat zij jullie volgens de Tsjetsjeense tradities kunnen opvoeden (CGVS 2, p. 4-5 en CGVS 3, p. 3).

Allereerst moet benadrukt worden dat de in uw hoofde ingeroepen vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade beoordeeld dient te worden ten aanzien van het land waarvan u het staatsburgerschap bezit. Uit de verklaringen van uw moeder (CGVS 1, p. 2) en het Bewijs van Identiteit met geldigheidsdatum 29/3/2016 tot 28/3/2018 op uw naam blijkt dat u het staatsburgerschap van de Russische Federatie zou bezitten. Uit controle in het Rijksregister blijkt echter dat u het Wit-Russische staatsburgerschap werd toegewezen (zie administratief dossier). De Dienst Vreemdelingenzaken van de Stad Antwerpen bevestigde bij navraag dat u wel degelijk het Wit-Russische staatsburgerschap heeft omdat uw moeder op het moment van uw geboorte zelf de Wit-Russische nationaliteit had en uw vader op dat moment een erkend vluchteling was. Dit strookt met de staatsburgerschapswetgeving van zowel Wit-Rusland als de Russische Federatie. Uw moeder is immers een Wit- Russisch staatsburger, terwijl uw vader het Russische staatsburgerschap bezat. De staatsburgerschapswetgeving van de Russische Federatie bepaalt dat een kind van wie een ouder het Russische staatsburgerschap bezit en de andere ouder een buitenlands staatsburger is, slechts het Russische staatsburgerschap kan verkrijgen op voorwaarde dat het kind op het grondgebied van de Russische Federatie is geboren. Aangezien u in België bent geboren, is aan deze voorwaarde niet voldaan. Slechts indien het kind staatloos zou worden, wordt in dergelijk geval aan een kind dat niet geboren is op het grondgebied van de Russische Federatie het Russische staatsburgerschap toegekend. Volgens de staatsburgerschapswetgeving van Wit-Rusland verkrijgt een kind van rechtswege het staatsburgerschap van de Republiek Wit-Rusland indien op het tijdstip van de geboorte ten minste één van de ouders het Wit-Russische staatsburgerschap bezit ongeacht de plaats van geboorte. In uw geval betekent dit dat u van rechtswege aanspraak maakt op het Wit-Russische staatsburgerschap aangezien uw moeder tot op heden nog steeds een Wit-Russisch staatsburger is en dit ook was op het moment van uw geboorte. Aangezien u op grond van de Wit-Russische staatsburgerschapswetgeving het Wit-Russische staatsburgerschap van rechtswege verkrijgt, kan u in tegenstelling tot wat uw advocaat poneert in zijn schrijven d.d. 25 april 2017 niet als staatloos worden beschouwd. Uw advocaat verwijst in dit schrijven naar artikel 10 van de Wet op het staatsburgerschap van de Republiek Wit-Rusland, dat stipuleert dat een kind van rechtswege het staatsburgerschap van de Republiek Wit-Rusland verkrijgt indien op het tijdstip van de geboorte ten minste één van de ouders het Wit-Russische staatsburgerschap bezit en het kind geboren is in Wit-Rusland, of ingeval het kind geboren is buiten de grenzen van Wit-Rusland (één van) beide ouders op het moment van de geboorte een permanente verblijfplaats in Wit-Rusland had (den). Hij argumenteert dat u en uw broer geboren zijn buiten Wit-Rusland, jullie ouders beiden een verschillende nationaliteit hadden en geen van beiden op het ogenblik van uw geboorte en die van uw broer een permanente verblijfplaats in Wit-Rusland had. Zodoende is volgens hem de staatsburgerschapswetgeving van de Russische Federatie van toepassing, die stelt dat wanneer één van de ouders van het kind het Russische staatsburgerschap bezit en de andere ouder een buitenlands staatsburger is, het kind het Russische staatsburgerschap verkrijgt op voorwaarde dat het kind op het grondgebied van de Russische Federatie geboren is. Wanneer het kind niet in de Russische Federatie geboren is en de situatie zich voordoet dat het kind staatloos kan worden, verkrijgt het kind eveneens het Russische staatsburgerschap. Uw advocaat betoogt dat u het staatsburgerschap van de Russische Federatie bezit omdat slechts 1 van uw ouders het Russische staatsburgerschap

bezat, u buiten het grondgebied van de Russische Federatie geboren bent en u anders staatloos kan worden. Zij er vooreerst op gewezen dat uw advocaat verwijst naar artikel 10 van de oude staatsburgerschapswetgeving van de Republiek Wit-Rusland. De staatsburgerschapswetgeving van de Republiek Wit-Rusland werd immers meermaals gewijzigd, een laatste maal op 4 januari 2010, waarbij de voorwaarden voor de verkrijging van het staatsburgerschap door geboorte versoepeld werden. De voorwaarden voor de verkrijging van het Wit-Russische staatsburgerschap door geboorte zijn in de huidige staatsburgerschapswet vervat in artikel 13 en niet langer in artikel 10, zoals aangegeven door uw advocaat. Zij vervolgens benadrukt dat het feit dat u overeenkomstig de staatsburgerschapswetgeving van Wit-Rusland van rechtswege het Wit-Russische staatsburgerschap verkrijgt, maakt dat u niet staatloos kan worden en de door uw advocaat aangehaalde bepaling uit de staatsburgerschapswetgeving van de Russische Federatie niet toepasbaar is. De beoordeling van de in uw hoofde ingeroepen vrees dient dan ook te gebeuren ten aanzien van Belarus. De vermelding op uw Bewijs van Identiteit dat u het staatsburgerschap van de Russische Federatie bezit, is vermoedelijk te wijten aan een administratieve fout.

Wat betreft de in uw hoofde ingeroepen vrees, uit de verklaringen van uw moeder blijkt dat zij vreest dat de familie van uw vader u en uw broer ook in Wit-Rusland van haar zou afpakken (CGVS 2, p. 4-5). In tegenstelling tot in België, waar uw moeder in dit verband reeds naar de politie stapte, zou uw moeder in Wit-Rusland niet op de bescherming van de autoriteiten kunnen rekenen indien de familie van uw vader u en uw broer bij uw moeder zou weghalen omwille van het vrije verkeer tussen Wit-Rusland en de Russische Federatie (CGVS 2, p. 8). Hoewel uit de informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat er inderdaad geen obstakels zijn om een kind vanuit Wit-Rusland naar de Russische Federatie te ontvoeren, volstaat dit niet voor de toekenning van een internationaal beschermingsstatuut. Als asielzoeker bent u er immers toe gebonden de ingeroepen vrees in concreto aannemelijk te maken. Uw moeder slaagde er echter niet in aannemelijk te maken dat de familie van uw vader daadwerkelijk de intentie heeft u en uw broer van haar af te nemen. Zo verklaarde uw moeder dat de familie van uw vader in Tsjetsjenië sinds de dood van uw vader, op 25 september 2016, slechts een keer contact met haar heeft opgenomen en dit ongeveer een week na zijn dood. De vrouw die uw moeder toen opbelde, vermoedelijk een nicht van uw vader, slingerde uw moeder verwijten naar het hoofd omdat ze uw moeder schuldig achtte voor de dood van uw vader en dreigde ermee u en uw broer van uw moeder af te nemen (CGVS 1, p. 5 – CGVS 3, p. 2). Sindsdien heeft de familie van uw vader in Tsjetsjenië op geen enkele manier nog contact gezocht met uw moeder, u of uw broer, vermoedelijk omdat uw moeder ermee gedreigd had naar de politie te stappen (CGVS 1, p. 5, 9-10 en CGVS 3, p. 2-3). De broer van uw vader die in België verblijft, M. (...), heeft er eveneens mee gedreigd dat hij u en uw broer zou adopteren eenmaal hij in België verblijfsdocumenten zou verkrijgen. Ook dit was slechts een eenmalige bedreiging (CGVS 1, p. 5 – CGVS 3, p. 3). Het laatste halfjaar heeft hij bovendien op geen enkele wijze geprobeerd contact op te nemen met u, uw broer of uw moeder. De laatste keer kwam hij langs met Nieuwjaar, dit is ruim een half jaar geleden. Sindsdien heeft hij geen persoonlijk contact meer gezocht met u, uw broer of moeder (CGVS 3, p. 1). Hoewel uw oom voor de dood van uw vader geregeld langskwam om u en uw broer te bezoeken, heeft hij dat sinds de dood van uw vader slechts 1 keer gedaan en dit omwille van sadaka, een Tsjetsjeens ritueel waarbij men de familie van de overledene eten moet brengen (CGVS 3, p. 3).

Voor het overige heeft uw oom u en uw broer geen bezoeken meer gebracht sinds het overlijden van jullie vader, al vermoedde uw moeder dat hij op 25 september 2017, een jaar na de dood van uw vader, opnieuw zou langskomen vanwege sadaka. Telefonisch onderhoudt hij evenmin contact. Zijn laatste telefonische contact dateert van ergens na Nieuwjaar, vermoedelijk in januari of februari 2017 aangezien uw moeder hierover op 14 maart 2017 verklaarde dat het niet zo lang geleden was dat uw oom de laatste keer contact met haar opnam, waarschijnlijk na Nieuwjaar (CGVS 1, p. 13). Sindsdien heeft hij ook telefonisch geen contact meer gezocht. Gevraagd waarom uw moeder ervan uitgaat dat de familie van uw vader u en uw broer in Wit-Rusland wel van haar zou afnemen terwijl ze jullie in België al ruim een half jaar volledig met rust laten, verwees uw moeder naar het feit dat u en uw broer Tsjetsjeens zijn, de naam van jullie vader dragen en de familie van uw vader ook wil dat jullie Tsjetsjeens opgevoed worden (CGVS 3, p. 3). Dat uw oom in België nog geen pogingen heeft ondernomen om u en uw broer van uw moeder af te pakken of invloed uit te oefenen op jullie opvoeding wijt uw moeder aan het feit dat hij tot op heden nog geen Belgische verblijfspapieren heeft en zodoende niets kan doen (CGVS 3, p. 3-4). Deze verklaring volstaat niet. Indien de familie van uw vader het dermate belangrijk vindt dat u en uw broer volgens de Tsjetsjeense tradities worden opgevoed dat ze persoonlijk naar Belarus zouden reizen om u en uw broer fysiek van uw moeder af te nemen of te ontvoeren, kan ervan uitgegaan worden dat ze ook in België alle mogelijkheden zouden aangrijpen om invloed uit te oefenen op uw opvoeding en die van uw broer, desnoods door op subtiële wijze jullie opvoeding te proberen beïnvloeden door middel van telefonisch contact, persoonlijke bezoeken, brieven enz. Dat de familie van uw vader u, uw moeder en broer al ruim een half jaar volledig met rust laat, valt dan ook niet te rijmen met de intentie

van de familie van uw vader om u en uw broer koste wat het kost een Tsjetsjeense opvoeding te geven. Het feit dat de broer van uw vader in België actueel nog geen verblijfsdocumenten heeft en zodoende geen stappen kan ondernemen, volstaat niet om dit volledige gebrek aan contact vanwege uw oom te duiden. Voor de dood van uw vader kwam hij immers op regelmatige basis langs, terwijl hij hier na de dood van uw vader van afzag en hij het laatste half jaar zelfs van elk contact afzag. Dat hij omwille van zijn gebrek aan verblijfsdocumenten geen officiële stappen kan ondernemen om u en uw broer te adopteren, zoals hij aangaf (CGVS 1, p. 5 - CGVS 3, p. 3), neemt niet weg dat hij op andere, meer subtiele manieren had kunnen proberen een invloed uit te oefenen op de opvoeding van u en uw broer, zoals hij in het verleden wel deed, aldus de verklaringen van uw moeder (CGVS 3, p. 3-4). Het feit dat uw moeder naar de politie gestapt is vanwege haar vrees om u en uw broer te verliezen aan de familie van uw vader, verandert evenmin iets aan bovenstaande vaststellingen. Uw moeder heeft immers uitdrukkelijk aangegeven dat de familie van uw vader niet op de hoogte is van het feit dat ze daadwerkelijk naar de politie is gestapt om deze problemen aan te kaarten (CGVS 3, p. 3). Daarenboven heeft uw oom in België ook voor uw moeder naar de politie stapte nooit daadwerkelijk stappen ondernomen om u en uw broer van uw moeder af te nemen (CGVS 3, p. 3). Uit de door uw moeder aangereikte elementen kan bijgevolg niet geconcludeerd worden dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging vanwege de familie van uw vader. Voor het overige haalde uw moeder in uw hoofde geen enkele andere vrees aan bij een eventuele uitreis naar Belarus (CGVS 2, p. 4-5).

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De overige in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (de overlijdensakte van uw vader, de geboorteakte van uw moeder, een kopie van 1 pagina van het vervallen Wit-Russische paspoort van uw moeder, het diploma van uw moeder, een medisch attest op naam van uw moeder, een attest van Vagga en een attest van en een overeenkomst met CKG De Kleine vos) zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. De overlijdensakte van uw vader, de geboorteakte van uw moeder en de kopie van 1 pagina van het vervallen Wit-Russische paspoort van uw moeder bevatten louter identiteitsgegevens over uw ouders, die hier niet ter discussie staan, maar geen informatie aangaande de in uw hoofde ingeroepen vrees ten aanzien van Wit-Rusland. Hetzelfde geldt voor het diploma van uw moeder, dat enkel informatie aangaande de opleiding van uw moeder bevat. In het medische attest op naam van uw moeder staat te lezen dat uw moeder in de periode 2011 tot 2014 behandeld werd met paroxetine omwille van gegeneraliseerde angsten en dit tot bijwerking had dat de beleving en/of het geheugen van uw moeder in die periode bemoeilijkt werd. Hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, verandert dit attest niets aan bovenstaande vaststellingen aangezien het geen informatie bevat aangaande de in uw hoofde ingeroepen vrees ten aanzien van de familie van uw vader na de dood van uw vader in september 2016. Hetzelfde geldt voor het attest van en de overeenkomst met CGK De Kleine Vos. Beide documenten hebben betrekking op de begeleiding geboden door De Kleine Vos geboden begeleiding aan uw moeder, u en uw broer, maar bevatten geen informatie aangaande de in uw hoofde ingeroepen vrees ten aanzien van de familie van uw vader. Het attest van Vagga bespreekt de achtergrond en het functioneren van uw moeder. Dit attest maakt tevens melding van de door uw moeder geuite vrees om u en uw broer te verliezen aan de familie van uw vader. Zij er echter op gewezen dat dit attest dateert van 14 oktober 2016, m.a.w. van slechts enkele weken na de dood van uw vader, en dit attest geen ander licht werpt op de hierboven gedane feitelijke vaststellingen aangaande het gedrag van de familie van uw vader.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48, 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.2.1. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3.1. Verzoekende partij beaamt dat zij geboren is na het van kracht worden van de nieuwe wet op het staatsburgerschap van de Republiek Wit-Rusland, maar stelt dat *“het niet zeker is of (haar) moeder op vandaag nog wordt beschouwd als een staatsburger van Wit-Rusland, nu zij sinds 2006 buiten Wit-Rusland verblijft zonder enige registratie”* waardoor het evenmin met zekerheid vaststaat dat zij als minderjarige door Wit-Rusland als een Wit-Russische staatsburger zal worden beschouwd. Verder wordt volgens verzoekende partij absoluut niet bewezen dat de vermelding op haar bewijs van identiteit, meer bepaald dat zij de nationaliteit bezit van de Russische Federatie op een vergissing zou berusten. Tot slot betoogt zij dat het normaal is dat zij de nationaliteit van haar vader bekomt en derhalve de ingeroepen vrees dient te worden beoordeeld t.a.v. de Russische Federatie en niet t.a.v. Wit-Rusland.

2.2.3.2. De Raad wijst er vooreerst op dat daar waar verzoekende partij stelt dat het niet zeker is dat haar moeder nog steeds wordt beschouwd als een staatsburger van Wit-Rusland dit een blote bewering betreft die door haar op generlei wijze met objectieve informatie wordt onderbouwd. Verder oordeelt de Raad dat verwerende partij op voldoende wijze heeft gemotiveerd waarom de vermelding op haar bewijs van identiteit, meer bepaald dat zij de nationaliteit bezit van de Russische Federatie, vermoedelijk te wijten is aan een administratieve fout. Immers toont verwerende partij onder verwijzing naar de wet op het staatsburgerschap van de Russische Federatie duidelijk aan dat verzoekende partij onmogelijk deze nationaliteit kan bezitten, een motivering die door verzoekende partij *in concreto* ongemoeid wordt gelaten en derhalve als onbetwist en vaststaand moet worden beschouwd. De motivering van verwerende partij dat de asielaanvraag van verzoekende partij dient te worden onderzocht met Wit-Rusland als referentiestaat blijft derhalve onverminderd overeind.

2.2.4.1. Met betrekking tot de vrees ten aanzien van de familie van haar vader oppert verzoekende partij dat het evident is dat de bedreiging tot ontvoering niet in België ten uitvoer zal worden gebracht daar deze familie op de hoogte is van de verblijfsmoeilijkheden van haar moeder in België waardoor zij geduldig wacht op de terugkeer van haar gezin naar hetzij Wit-Rusland, hetzij de Russische Federatie zelf. Verzoekende partij benadrukt dat zij heeft aangetoond dat er vrij verkeer is tussen voormelde landen.

2.2.4.2. Vooreerst wijst de Raad erop dat het vrij verkeer tussen de Russische Federatie en Wit-Rusland in de bestreden beslissing op zich niet wordt betwist. Verder is de Raad van oordeel dat de door verzoekende partij geopperde hypothese niet in het minst afbreuk doet aan de zeer uitgebreide motivering van verwerende partij dat niets erop wijst dat de familie van de vader van verzoekende partij nog enige belangstelling koestert – en dit reeds sedert geruime tijd – in de opvoeding van verzoekende partij en in haar integratie in hun familie daar waar dit bij monde van de oom van verzoekende partij

zeker voor het overlijden van haar vader en tot de periode van overlijden wel degelijk het geval is geweest. Bovendien kan door de Raad niet worden ingezien hoe deze familie in kennis zou zijn van de werkelijke verblijfstoestand van het gezin van verzoekende partij in België – verzoekende partij reikt desbetreffend geen informatie aan – waardoor evenmin kan worden aangenomen dat deze familie, vooral middels de interventie van de broer van de vader van verzoekende partij, niet permanent zou pogen te interveniëren in haar opvoeding dewelke dient gestoeld te worden op de Tsjetsjeense traditie. Verwerende partij besluit dan ook terecht dat verzoekende partij de door haar voorgehouden vrees niet *in concreto* aannemelijk maakt.

2.2.5. Uit hetgeen voorafgaat, dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Wit-Rusland een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.6. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiengintig januari tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT